

«شرق» مواضع اخیر وزارت ارشاد در برخورد با هنرمندان را بررسی می‌کند

این کادر کوچک می‌شود؟

شرق: «اسامی هنرمندانی که احتمالا دچار ممنوع‌الکاری می‌شوند، اعلام خواهد شد و وضعیت سینماگرانی که در ماجرای بیانیه مربوط به خوزستان و حاشیه‌های جشنواره کن دچار مشکل شدند، مشخص می‌شود». این بخشی از صحبت‌های اخیر محمد خزاعی، رئیس سازمان سینمایی، درباره موضوعی است که چند ماهی است بسیاری از سینماگران را نگران کرده. کلید این ماجرا از جشنواره فیلم کن زده شد. زمانی که اعلام شد فیلم‌های ایرانی برای حضور در جشنواره‌های خارجی به پروانه نمایشی مجزا نیاز دارند و فیلم‌هایی که از این قانون تبعیت نکنند، با مشکلاتی روبه‌رو خواهند شد و علاوه‌برآن کنش هنرمندان حاضر در جشنواره‌های خارجی نیز رصد می‌شود. محمد خزاعی مدتی قبل در پاسخ به سؤال ایسنا درباره وضعیت برخی فیلم‌های توقیفی و فعالیت سینماگرانی که گفته می‌شود ممنوع‌الکار شده‌اند و در صحبت اخیر محمدمهدی اسماعیلی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی هم به آن اشاره شده بود. بیان کرد: «آقای وزیر در صحبت‌های خود شخص خاصی را نام نبردند و گفتند اگر کسی ممنوع‌الکار شده باشد، عطف بامسابق نمی‌شود؛ یعنی فیلم‌هایی که در گذشته بازی کرده‌اند، دچار مشکل نمی‌شوند. اینکه رسانه‌ها این حرف‌ها را به سمت و سوی یک بازیگر یا کارگردان ببرند و تحلیلی داشته باشند، مسئله دیگری است. با این حال برای یکی سری از دوستان درباره بیانیه ۱۷۰ نفر (در حوادث خوزستان) و برای یک‌سری دیگر هم درباره جشنواره کن مشکلاتی به وجود آمده که ما درباره بیانیه ۱۷۰ نفر گفتیم این جریان به سازمان سینمایی مربوط نیست. از ما درخواست کردند، ما هم از دوستان (امضاتکنندگان) درخواست کردیم که اگر بیانیه را نخوانده بودند یا اطلاعی نداشتند، به طور رسمی اعلام کنند که دچار مشکلات عدیده نشوند؛ ولی اینکه از میان سایر دوستان چه کسانی ممنوع‌الکارند یا دچار مشکلاتی هستند تا آخر هفته آینده به‌صورت شفاف اعلام می‌شود.»

او در بخشی از صحبت‌هایش به چرایی دریافت پروانه نمایش خارجی

اشاره کرد و گفت: «در صورت نداشتن پروانه نمایش خارجی دو روایت از یک فیلم وجود خواهد داشت که یکی در بازارهای خارجی ارائه می‌شود و دیگری هم در داخل. معمولا این ماجرا به قاچاق فیلم کمک می‌کنند؛ چراکه در سال‌های گذشته سه نوع پروانه نمایش حرفه‌ای سینمایی، خارجی و نمایش خانگی داشتیم که تعدد اینها باعث می‌شد مردم دنبال نسخه اصلاح‌نشده باشند و این باعث قاچاق فیلم می‌شد، بنابراین تلاش می‌کنیم براساس قانون عمل کنیم. محدودیت‌های ما کاملا شفاف است که در چارچوب خانواده و اخلاق قرار دارند. دراین‌باره لیستی در سازمان سینمایی مدون شده که شوراهای پروانه ساخت براساس آن اقدام می‌کنند و شامل مواردی است که به تخریب خانواده و موارد اخلاقی برمی‌گردد. اینها براساس آنچه به طور شفاف

در قانون مطرح شده، انتخاب شده‌اند. بابت کاری که دراین‌باره انجام دادیم، خیلی‌ها تشکر می‌کنند و برای برخی دیگر هم باعث تعجب است که سازمان

سینمایی شفاف موارد را مطرح می‌کند. معتقدم ما هیچ‌وقت نباید سینماگرا

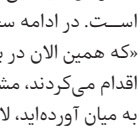
را دچار مشکل کنیم، شاید بعضی‌ها در مرحله اول از این اقدام خوش‌شان

نیاید؛ ولی حداقل این است که سرمایه‌گذار و نویسنده و تهیه‌کننده می‌دانند

ملزم به رعایت چه باید‌ها و نباید‌هایی هستند. در این زمینه، مسائل اخلاقی و

خانوادگی قطعاً جزء دغدغه‌های ماست که البته سینماگران هم نسبت به آن دغدغه داشتند؛ مثل افزایش مصرف دخانیات در خانم‌ها یا چگونگی روابط.»

صحبت‌های اخیر محمد خزاعی واکنش بسیاری میان هنرمندان داشت.

مانی حقیقی که با فیلم اخیرش «تفریق» در جشنواره

تورنتو حاضر خواهد بود. درباره صحبت‌های اخیر

رئیس سازمان سینمایی نوشت: «از قول شما و درباره

فیلم «برداران لیلیا» ساخته آقای سعید روستایی در

«برادران لیلیا» ارتباطی ندارد» و مشکل «رفتار غیرقانونی» آقای روستایی

است. در ادامه سخنان‌تان فرموده‌اید که اگر آقای روستایی مثل مانی حقیقی

«که همین الان در بازار بین‌المللی شرکت دارند، برای دریافت پروانه نمایش

اقدام می‌کردند، مشکلی به وجود نمی‌آمد». از آنجایی که نام مرا در این بحث

به میان آورده‌اید، لازم می‌دانم نکاتی را برای روشن‌شدن مواضع ما شما در

مازیار معاونی

منتقد

به نظر مهم‌ترین وجه آخرین ساخته آپیدا پناهنده که جا دارد فراتر از تمام عناصر و جنبه‌های دراماتیک فیلم به آن پرداخته شود، تصمیم کارگردان برای روایت فیلم خارج از اتمسفر تکراری پایتخت است. در ۷۰ساله‌ی که از رونق فیلم‌سازی در ایران می‌گذرد، بر اساس یک قانون نانوشته که البته از انحصار دفاتر فیلم‌سازی در تهران و مناسبات و سازکارهای قابل‌دسترس در مرکز سرچشمه می‌گیرد، اکثر قریب به اتفاق آثار سینمایی در فضای پایتخت روایت شده‌اند، تنها موارد استثنا هم فیلم‌هایی بوده‌اند که ماهیت قصه آنها روایت تمام درام یا دست‌کم بخشی از آن را در فضاهای خارج از پایتخت اجتناب‌ناپذیر می‌کند وگرنه دوربین فیلم‌سازان ما به‌جز موارد معدود و سینماهای شخصی‌تر به این آسانی‌ها به خروج از دایره محدود تهران رضایت نمی‌دهد و اهمیت تصمیم پناهنده درست همین‌جاست. داستانی که به‌واسطه شغل قهرمان مرد آن (دکتر ابراهیم ساجدی با بازی پارسا پیروزفر) که یک چهره برجسته دانشگاهی است، شاید بسیار بیشتر از دیگر درام‌های امروزی سینمای ایران، روایت در تهران و استفاده از لوکیشن‌ها و نمادهای کلیشه‌ای مانند فضا و سردرد دانشگاه تهران یا دیگر نمادهای شناخته‌شده آکادمیک پایتخت را توجیه می‌کرد. ولی فیلم‌ساز جوان درست برخلاف ایسن رویکرد کلیشه‌ای مکان روایت درامش را یک شهر

بوده‌اند و تلاش شده که به هر حال فضا برای فعالیت‌های سینمایی به گونه‌ای طراحی شود که بخش قابل توجهی از همکاران ما امکان کارکردن و اشتغال داشته باشند. از جمله بخشی از سینما را فعالانی تشکیل می‌دهند که چندان با موضوع و محتوا سروکار جدی ندارند و به تعبیری بدنه فنی‌تری هستند و البته بخشی از آن همکاران هم این موضوع درموردشان شکل دیگری دارد که عمدتا نویسنندگان، کارگردانان و تهیه‌کنندگان هستند و دارای نظرات و دیدگاه‌هایی هستند که گاهی اوقات توسط نهادهای حاکمیتی تحمل نمی‌شود و متأسفانه طی سال‌های اخیر دایره تحمل این نهادها تغییر و به شدت کاهش پیدا کرده است. حداقل می‌توان گفت از ۱۳،۱۲ سال پیش به این طرف روز به روز این دایره محتوا تنگ‌تر شده و بسیاری از این نهادها حجم حضورشان در سینما زیادت کرده است.»

او در بخش دیگری از صحبت‌هایش درباره مدیران دولتی سینما گفت: «چیزی که امروز با آن مواجه هستیم، مجموعه مدیرانی در حوزه دولتی سینماست که تقریبا نسبت به کاری که می‌خواهند انجام دهند تسلط کافی ندارند، بینش و دیدگاه خاصی هم ندارند. به همین دلیل هم نمی‌توانند بر اساس تئوری‌های مبتلابه روز سینما اظهارنظر کنند که شما متوجه نوع نگاه خاصی در آنها شوید که قبلا در سینما تجربه نشده یا برخی از موضوعات جدید را طوری برای شما باز کنند که احساس کنید آنها اهل مطالعه و به‌روزشدن هستند، به نظرم تقریبا چنین چیزی دیگر در مجموعه مدیریت سینما طی این چند سال وجود نداشته است. بنابراین ما با مجموعه‌ای از مدیرانی مواجه هستیم که نمی‌توانند دو جمله هم راجع به مسائل سینمای خودمان هم اظهار نظر کنند و آن چیزی که مرتب تکرار می‌کنند، طبیعتا مقدار زیادی شعار و آرزو است و نه چشم‌انداز و برنامه برای وصول به آنها؛ یعنی بعد از گذشت سال‌ها از انقلاب اسلامی سال ۵۷ باید به مرحله‌ای رسید باشیم که این شعارها و آرزوها جنبه عملی و عینی پیدا کند، مثلا اگر درباره سینمای آرمانی و اخلاق‌گرا صحبت می‌کنیم، باید جریانی هم شکل بگیرد که مصداق صحبت‌هایمان روشن و مشخص باشد. این که بدون عملکرد مشخصی، توهमत تئوری‌های نخب‌نما شده و در حد شعار را تحویل مخاطبانمان بدهیم.»

کارگردان فیلم «قدمگاه» ادامه داد: «در چنین مدیریتی که از نظر من تسلط و ایده مشخص و البته برخی دیگر از فاکتورهای مدیریت را ندارد، چیزی که باقی می‌ماند مجری است. به این دلیل که چنین ترکیب مدیریتی‌ای در کلان می‌تواند قابل پیش‌بینی باشد و قطعا مدل برخورد با موضوعات متعدد سینما از جانب آنها نیز کاملا پیش‌بینی‌پذیر است. اما به نظرم نکته کلیدی در امر سینما، نهاد صنفی است. ما سینماگران باید این سؤال را از خودمان بپرسیم که در حال حاضر با چه چیزی مواجهیم؟ یا چگونه جریان صنفی روبه‌رو هستیم که هرازگاهی درمورد بعضی از مسائل سینما ممکن است اظهارنظر کند و در برخی موارد کلیدی سکوت پیشه می‌کند. وظیفه و مأموریت نهاد صنفی رصد و پایش مناسبات شغلی است و در برابر هرگونه وضعیتی باید موضع‌گیری داشته باشد تا بتواند از حقوق حقه اعضایش دفاع کند. پس از

این مرحله داشتن نقشه و برنامه برای بهبود مناسبات شغلی سینماست و بکوشد با رایزنی با نهادهای متکثر حاکمیت و اقناع افکار عمومی در تنظیم قانون و ضوابط سینما مؤثر و فعال شود تا از این مسیر به پیشرفت سینما و تعالی سینماگران کمک کند. مباحثی مثل بیمه تکمیلی سینماگران که از مسائل جاری امروز است پیش‌ترها در نتیجه کوشش مداوم همکاران صنف، عملیاتی شده است. نهاد صنفی برای تحقق مأموریت و اهدافش جز رصد مناسبات شغلی، رایزنی مداوم با حاکمیت و آگاهی‌بخشی افکار عمومی ابزار دیگری ندارد. اما وضعیت امروز خانه سینما به‌گونه‌ای است که انکار توان دفاع‌کردن از اهالی سینما را ندارد و نمی‌تواند با نهادهایی که درحال‌حاضر نقش آمرانه پیدا کرده‌اند، وارد گفت‌وگو شود و درنهایت برای موقعیت اهالی سینما و سینما به‌منابِه فرهنگ قابل‌انکاتر باشد. نباید به اینجایی برسیم که همه‌چیز چون خانه‌ای روی آب باشد به گونه‌ای که به هر موضوعی چه در سطح داخلی و چه بین‌المللی می‌رسیم، بر اثر بی‌کفایتی و نبود دانش و تجربه کافی تبدیل به یک بحران شود.»

عسگرپور ادامه داد: «برشش من این است که اساسا نهاد صنفی چه کاری انجام می‌دهد؟ آیا باید صرفا نقش تسهیل‌کننده اجرای اوامر وزارت ارشاد

را داشته باشد؟ گاهی اوقات این موقعیت خطا را با سکوت یا با بی‌عملی یا حتی با انفعال تسهیل می‌کنیم، اگر قرار است این نقش را داشته باشیم، بی‌شک باید منتظر این هم باشیم که ضلع سوم که خود هنرمندان هستند، برای دفاع از کیانشان وارد ماجرا شوند. این فرمولی نیست که من آن را کشف کرده باشم. سیرر طبیعی امر است که اگر ضلع اول کار خودش را درست انجام ندهد و ضلع دوم دچار انفعال باشد، ضلع سوم کارش را خودش انجام می‌دهد، حالا هرکسی به طریق خودش؛ یعنی یکی با نوشتن نامه، دیگری با رفتن یا نرفتن به جشنواره داخلی یا خارجی. مسئله من امروز نه ضلع اول یعنی نهاد حاکمیتی است و نه ضلع آخر که هنرمندان هستند؛ چراکه به اعتقاد من هنرمندان در این میانه، راه خودشان را ناگزیر و به‌طور طبیعی پیدا می‌کنند. بنابراین ما الان با این موقعیت مواجه هستیم که هر نوع رفتاری در حوزه سینما را می‌توانیم طبیعی بدانیم. مثلا وزارت ارشاد تصمیم می‌گیرد به‌طور غیرقانونی فعالیت برخی از سینماگران را ممنوع کند، اگر نهاد صنفی از کنار این ماجرا عاقبت‌طلبانه عبور کند، می‌توانیم بگوییم این هم طبیعی شده است و اگر فیلم‌ساز یا هرکدام از همکاران ما در برخورد با این موضوعات متقابلا اظهارنظر یا عملی انجام دهند هم طبیعی است و این یک زیست‌بوم جدید است که حتما تبعات خودش را خواهد داشت! باید به این تعامل خوبی که با خانه سینما شکل گرفت، فارابی اعضای پیشنهادی را در موعد قانونی تعیین‌شده به دیگر غیرطبیعی به نظر می‌آمده، امروز آن چنان واقعیت پیدا کرده که طبیعی جلوه می‌کند. درواقع به دلیل هسان ویژگی‌هایی که در مورد مدیریت دولتی فعلی اشاره کردم، هر چیزی می‌تواند اتفاق بیفتد که قبلا به‌شدت دور از ذهن بوده؛ مثل همین بحث ممنوعیت فعالیت‌کردن هنرمندان که حتما آغاز یک شیوه غیرقانونی است.

خبر

محمود فاطمی، دوبلور پیش‌کسوت درگذشت

محمود فاطمی دوبلور پیش‌کسوت و گوینده فیلم ماندگار «محمد رسول‌الله» بر اثر ایست قلبی درگذشت. محمود فاطمی هنرمند دوبلار ایران یک روز پس از درگذشت همسرش، ۲۶ مرداد ماه بر اثر ایست قلبی از دنیا رفت. از آثار شاخص این پیش‌کسوت دوبله می‌توان به گویندگی در فیلم «محمد رسول‌الله» اشاره کرد.

خبر رسمی از کمیته انتخاب فیلم ایرانی برای اسکار

رائد فریدزاده، معاون بین‌الملل و توسعه بازار خارجی بنیاد سینمایی فارابی، با اعلام اینکه لیست افراد برای حضور در کمیته انتخاب نماینده ایران در موعد مقرر به آکادمی اسکار معرفی شده است، عنوان کرد: با تعامل خوبی که با خانه سینما شکل گرفت، فارابی اعضای پیشنهادی را در موعد قانونی تعیین‌شده به آکادمی اسکار اعلام کرده است.

مطابق جدول زمان‌بندی کارهای اسکار پیش خواهد رفت و اسامی منتشرشده در برخی از رسانه‌ها صرفا گمانه‌زنی‌های رسانه‌ای است و تا تأیید نهایی اسامی از سوی آکادمی اسکار همچنان نمی‌توان از لیست اعلامی به عنوان اعضای قطعی کمیته نام برد.

فریدزاده معاون بین‌الملل و توسعه بازار خارجی فارابی تأکید کرد: اسامی نهایی اعضای کمیته انتخاب نیز مانند قبل هم‌زمان با معرفی فیلم انتخابی به آکادمی اسکار اعلام خواهد شد.

پیش‌نویس ارشاد برای شبکه نمایش خانگی نهایی شد

مهر، محمدمهدی اسماعیلی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، درباره پیش‌نویسی که پیش از این عنوان کرده بود در حوزه نظارت بر شبکه نمایش خانگی از طرف وزارت ارشاد ابلاغ و نهایی شده عنوان کرد: «این بحث تقریبا انجام شده است و به نظرم روزهای آینده می‌توان درباره جزئیات آن صحبت کرد.»

او درباره اینکه چه مذاکره‌هایی با پیمان جلیلی رئیس صداوسیما داشته است بیان کرد: «با آقای جلیلی مذاکرات طولانی داشتیم و این کار با همدلی انجام می‌شود. بنای ما بر این است که با همه دستگاه‌های فرهنگی کشور از جمله سازمان تبلیغات، حوزه هنری، صداوسیما، مجموعه وزارت فرهنگ که متولی اصلی حوزه حکمرانی فرهنگی در کشور است این کار را انجام دهیم. این جمع‌بندی امروز یک جمع‌بندی قطعی در دولت است. حرکت موفق حرکتی است که دستگاه‌های فرهنگی هم‌افزا باشند، بنابراین ما دور از فضاهای هیاهو و جنجال و حاشیه‌تلاش کردیم این کار را به سامان برسائیم و ان‌شاءالله به نتیجه نهایی می‌رسد و طی یکی، دو روز آینده می‌توانیم اطلاع‌رسانی کنیم.»